

Constelații

Sorina

Costelații

În noaptea asta scriu pe cer,
că pasul meu e prizonier,
aici, pe-acest pământ
și doar privirea și visarea,
călătoresc din închisoarea
în care încă sunt.

Voi scrie-n gând, unind trei stele
și-apoi voi desena spre ele,
un pas de uriaș, făcut,
de la luceafărul de noapte,
până la calea cea de lapte,
pe cerul nopților, tăcut.

Constelații-n care zborul,
poartă-n stele visătorul,
stele care-ntr-o sclipire
lunecândă spre pământ,
se transformă prin unire,
într-un gând purtat de vânt.